

slaget, som det ser ud her, skyldes det en frygt for, at det kan skabe en konflikt mellem afdødes pårørende og sundhedspersonalet.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at det bør være den enkeltes suverænt selvstændige beslutning, om vedkommende vil donere organer eller ej. Hvis et myndigt menneske har skrevet under på at ville donere sine organer, skal denne underskrift regnes for lige så bindende som en underskrift i et testamente. Et testamente kan ikke uden videre omstødes af de efterladte, og et testamente vedrørende organer bør heller ikke kunne omstødes, men bør respekteres som afdødes sidste ønske.

Et familiemedlems død er altid et familieanliggende, og mindet om et afdødt familiemedlem påvirkes meget af, om familien har mulighed for at tage afsked med sine kære på en ordentlig måde. Oplevelsen af en værdig død betyder meget for de pårørende, og derfor er det også rimeligt og vigtigt, at de pårørende er indstillet på at leve med den afgørelse, som den afdøde har truffet, enten det drejer sig om, at afdøde har besluttet at donere organer eller har besluttet ikke at gøre det. Ethvert menneske er i sin fulde ret til at disponere over såvel egen krop som egne organer.

Men samtidig med, at mennesker melder sig som organdonorer, bør de selvfølgelig orientere og forberede deres pårørende og informere dem om, hvordan sagerne står, så de pårørende ikke bliver forskrækkede og får lagt yderligere tyngde på den byrde og den sorg, de føler i forbindelse med dødsfaldet. Jeg er også sikker på, at hvis en person fornemmer, at resten af familien er imod eller bedrøvet over vedkommendes beslutning om at være organdonor, vil den pågældende overveje sagen igen af hensyn til familien og måske herefter beslutte enten at stå fast og skriftligt melde sig som donor eller ombestemme sig. Familie og pårørende vil da være informeret og kan forberede sig på situationen. Her vil jeg tilføje, at jeg er enig med forslagsstillerne for så vidt angår det skriftlige tilsagn; et mundtligt tilsagn mener jeg derimod ikke kan bruges til noget som helst i denne forbindelse.

I Kristeligt Folkeparti mener vi, at kun myndige mennesker, der fuldt bevidst og ved deres fulde fem har besluttet sig for og skrevet under på, at de ønsker at donere deres organer, bør bruges som organdonorer. Hermed fritager man nemlig også pårørende for den traumatiske situ-

ation, det må være at skulle tage stilling til ved et dødsleje, om et døende familiemedlem – en far, en mor, en søn, en datter – skal være organdonor. Man kunne også forestille sig situationer, hvor familiemedlemmer ville være uenige og ved dødslejet ligefrem skændtes frem og tilbage om forskellige meninger og om, hvis mening der er den rigtige. Disse tilfælde ønsker vi helt at eliminere og skåne familien for ved at sige, at kun vedkommendes eget skriftlige tilsagn kan regnes for et tilsagn om at være organdonor.

Kristeligt Folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at den enkelte selv bør træffe den endegyldige beslutning, som skal respekteres, og derfor kan vi støtte B 29.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg undrer mig over, at ordføreren fra Kristeligt Folkeparti taler om organdonation, for det er det eneste, dette forslag ikke handler om. Det handler om at give sit legeme, sin krop til forskning, ikke om at donere organer.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Hanne Andersen har selvfølgelig ret, hvis man hæfter det sammen med at give organer til andre mennesker. Men at donere betyder bare at give, og at donere sine organer betyder at give sine organer væk, og hvad enten det er til andre mennesker eller til forskningen, er det jo det samme. Ordene siger det samme.

Tom Behnke (FRI):

Det var fristende at blande sig i den diskussion, der netop har været, men det skal jeg undlade.

Vi er i Frihed 2000 i den situation, at når vi diskuterer denne type forslag, er vi fritstillede, og vi kan hver især stemme, som vi har lyst til, og som vores overbevisning byder os at gøre. Men jeg skal meddele allerede her ved førstebehandling, at vi alle fire er enige om, at vi støtter beslutningsforslaget. Vi synes, det er et godt og et rigtigt forslag, og vi har selv tidligere fremsat forslag, der går i nogenlunde samme retning. I dag tales der ganske vist om at donere sine organer m.v. til forskning, hvor vi tidligere har diskuteret det at testamentere sine organer til donation til andre mennesker.¹

Der er ingen tvivl om, at vi i Frihed 2000 har den opfattelse, at de beslutninger, man træffer, mens man er i live, er beslutninger, der bør respekteres og også bør stå ved magt, når man